Відповідь релігійним реформаторам.

Докінчене.

Після моєї думки, а рівнож згідно з Вашою моралею, першим неморальним чоловіком був, не звичайний смертельник, або якийсь джек, але св. Давид, котрого православляє Ваша біблія.

Хто цікавий знати най загляне до другої книги Саму іла (гол. 11 вірш 2. 3. 4. 5.) Там представляє він слідуюче: Давид побачив гарну молодицю як та купалась і тому, що вона була дуже гарна, а чоловік її був на війні, він приказав її прикликати до себе і пригорнувсь до неї і вона очистилась. Опісля заявила що вона вагітна від Давида. Тоді Давид пише лист до вожда свого війська з приказом убити чоловіка, від котрого відобрав він жінку. Приказ царя Давида сповнено і о тім повідомлено морального царя. І коли той сьвятець довідав ся, що вже убитий муж любовниці, посипав голову попелом роздер одіж і три дні постив, щоб тим способом одурати народ. А потім дальше робив те, що й поперед. Жінок він мав не одну і не десять, але кілько собі сподобав...

Хто хоче більше знати про Давида, най перечитає в творах Тараса Шевченка „Царі", том. II. стор. 149.

Отсе є моральний релігійний стовп, котрого псальми є написані в св. письмі.

Отже коли би реформатори, а взагалі вся пресвитерія були моральні, то перше повинні викинути того неморального св. царя з моральної книги, після котрої хочете моралізувати український народ і укр. соціялістів.

Ми соціялісти при своїй соціялістичній ідеї можемо дійсно дійти до правди і бути моральними.

Але Ви, коли Вам Ваше св. письмо писали неморальні автори, то і стадо Ваше неморальне. А проповідники Ваші тому проповідують, бо бачуть там корм, не духовий, але тілесний.

Длятого другий раз не навязуйте нам Ваших інформацій. Ми і без Вашої поради дійдемо до своєї цілі.

Великим переступником моралі і справедливости є Рокефелер, любитель біблії та евангелія, котрий є найбільшим міліонером в Америці. Він має свою церкву і зачисляєсь до поступовійших релігій. А свій Християнізм показав тоді, коли робітники в Кольорадо виступили на страйк домагаючись побільшеня платні і зменьшеня годин праці. В той час декотрі меньші компанії вже хотіли згодитись на домаганя робітників. Але король капіталу сказав, що не годить ся на домагане робітників, а ужие оружної сили.

Першим його ділом було повиганяти всіх робітників з жінками і дітьми зимою на сніг, за те що ті раби відважились добивати ся лучшого житя.

Робітники були викинені з своїми дітьми на голодоване і повільну загибіль від морозу.

Хотяй Христос учив людий, щоб голодного накормити, нагого приодіти, а немаючого хатив дім приняти...

Та сего сучасні християни не придержуються. Їх девіз — як немож раба вспокоїти словом то силою і голодом. Ну, але-ж се в них мораль!

Дальше той Рокефелер приказав в'оружити морально упавших драбів, готових на все найпідлійше, а ті почали не давати спати робітникам, котрі отаборились на снігу під шатрами і стріляти до невинних. І так одної ночи убили і ранили 55 женщин і дітий, а також много женщин знасилували.

Те все робило ся на розказ того, котрий любить біблію і евангеліє.

Не оден визначець пресвитерської релігії та не оден з баптиської релігійної секти, був убитий на розказ свого брата по Хресті.

Ну і як назвати такого котюгу християнином, та ще й патріотом, бо він нищить внутрішного ворога! Ми певні сего, що сей добродій належить до товариства морального і т. д.

Та се йому не завадить бути побожним. За крадені гроші з робітників будує божниці і підпомагає місії, висилає шпіонів між робітничі орґанізації. Се є буржуазно-релігійний філянтроп.

Чому божки пресвитерії не вчуть тих добродіїв моралі? — Та здаєсь, що вони не чули, бо на той час були глухі. Не бачили огидного діла неморальної зьвірюки. Але за те побачили укр. соц.-демократів і кличуть їх до своєї божниці, щоб вчити їх там моралі. А про своїх переступників не скажуть і слова; з чого виходить, що они хочуть мирити клясу — з клясою. Бо в біблії зазначено, що рабство повстало тим способом що Ной, за те, що його син Хам висьмівував (його), коли він був пяний, ввиду того він закляв сина, щоб він був рабом і наймитом других. Тепер значить, що бороти ся проти кляси пануючої — булоб гріхом.

Але ми сего не будемо придержуватись. Ми будемо ширити клясову сьвідомість і вести боротьбу з клясою пануючою до остаточної побіди над нею.

Добродії „Ранка", радять соціялістам ходити на їх розважаючі лекції, або самі такі уряджувати.

Такі лекції в вправді за спокоїлиб голодного робітника, котрий раз на день не має що їсти. Ну щож, робітники, добра рада?!...

Коли капіталізм обдер до послідного робітників, допровадив до кризи; то инші пани добродії радять не кричати на виновників — капіталістів, але старають ся завернути сьвідомим робітникам голови в другий бік — до розважаючих лекций, котрі малиб зробити всіх моральними.

Візьмім тепер на увагу, хто є виновником спричиненя неморальности в рядах робітничих?

Виновником є економічна неволя, котра є причиною всякої иньшої неволі. Вона є причиною морального упадку теперішної суспільности. А всякий, хто піддержує сю неволю є ворогом лучшого порядку та поліпшеня моральних обставин в житю робітників.

Соціялісти пригноблені без моралі законної гнобителів. Се худібка — називають нас так божки з „Ранка"...

Не знаю, як се розуміють проповідники божого слова; яка в них демократичність, котрою собе так рекламують.

Називати уличними словами того, хто їх не послухає, се підозріле. Бо тому, колиб они мали таку власть, яку мали католики в середновічних часах, то силою заганялиб соціялістів до своєї божниці.

Треба також зазначити, що в тих побожних людий проявляєть ся деспотизм. Дивуєть нас, як можна закидати те другим, чого їм самим бракує. На правте себе, а сего для Вас вистарчить. А ми свої справи попровадимо як слід і без Вашої ради. Але „Ранок" хоче, таки дуже бажає, щоби соціялісти учились від них моралі.

Ми соціялісти зазначуєм, що з такою моральностію не годимось і ніколи не згодимось; а годимось зі словами В. Винниченка: Увільнится от насильства морального, од мук розладу з сеї моралі приближити ся до свободи — можна. І се можна осягнути лише цілковитим іґнорованем моралі пануючих. Не зважати нанеї, не старати ся бути чесним відносно еї приписів, лише бути чесним з самим собою.

Але після думки пресвитеріян, коли ми увільнились би від католицкої неволі, де закривають очи — щоби не бачив, а уха — щоби не чув, не було-б добре. На що се, щоби часом можна було вздержати від якоїсь акції котра малаб вийти в користь робітничої кляси. Їм не можливо вдоволятись соціялізмом, але треба приступити до реформаторської релігії, де гарненько в дечім признають соціялізм. Але ще цілком не признають, бо ще не зреформований після їх думок.

Ми-ж знова твердимо, що і не буде ніколи зреформований (соціялізм) після їх думок і не буде приноровлений до жадної релігії.

Божки з „Ранка" кличуть нас соціялістів, а там звичайно пустилиб нас на конюшину законної моралі, в котрій аж темно від переступств моральних тих авторів, кстрі еї писали. Про се довідуємось зі св. письма.

Отже закони моралі є вже пережиті і спорохнавілі і гнилі. Тому ми соціялісти отверто опрокидуємо ту гниль і не хочемо її мішати зі здоровими понятями соціялістичними.

Змішавши гниль зі здоровим, то і здорове пічне гнити: а так лучше най собі догниває без жадної домішки. А ми будемо проповідувати так, як розуміємо соціялізм.

Та „Ранок" доказує що робітники неморальні, а головно ті, котрі соціялісти. Алеж божки зрозумійте, що до сего довів капіталізм і всі його прихильники. А тими прихильниками є і Ви; бо хто не з нами, той проти нас; а коли проти нас, то обстоює за капіталістами.

В часі виборів радите в своїй ґазеті голосувати раз на консерватів, раз на лібералів. Значить, Ви підтримуєте тих котрі дбають про добро пануючої кляси, а про робітника навіть і не думають. Та Ви розїхались серіозно з розважаючим словом до голодних. Не знати лише, чи опісля від тих розважаючих слів робітники не будуть примушені іти красти, щоб лише заспокоїти голод та холод у своїй хаті; діти не знають-що нема, они лише кажуть — дайте. А коли поліція арештує тих бідаків, то преса капіталістична буде розписуватись про нараль тих бідаків, але як тому лиху зарадити, того ніколи не напишуть, ані не скажуть. Тілько звичайно засудять на арешт тих бідних робітників, незважаючи навіть на їхні обставини. А діти лишають ся тимчасом без батька і без хліба і т. д... І чи можуть бути они морально виховані? Чи є кому навчити їх приличности, звичаю і обичаю?... Сего божки і знати не хочуть.

За те нам поневоленим рабам тим більше не хочить ся знати Вашої моралі і Ваших авторів. Ми не можемо держатись старого і стреміти до нового. Ми не можемо єднатись, брататись з ким попало; з жандармами шпіонами, визискувачами і їх прислужниками. Ми братаємось з тими, серед котрих виросли, в нуждї, голоді, і тим, як вміємо, так стараємось помочи, але з щирого серця... А релігійну філянтропію ми зрозуміли вже добре. Она ще нікому нічого доброго не зробила; тому з нею нема жадного компромісу.

Ми віримо в науку соціялізму і її придержуємось. А попів котріб охрещували соціялізм, котрий має за собою історію розвитку, і опікунів не потребуємо.

Соціялізм має окрему ціль від Вашого християнізму і тому між Вами, а нами нема нічого спільного. А коли в нашій партії є хто неморальний, то ми такого викинем з наших рядів.

За те Ви викиньте з біблії неморального Давида, най не оскверняє Вам моральної книги. Та здаєсь, що Ви сего не зробите. Коли ні, так чогож від нас хочете? Зробіть порядок між собою, а опісля закидайте другим. За нас не журіть ся, чого ми вхопимось і кудами летемо. Се Вас повинно мало інтересувати так, як нас не інтересує на котрій гиляці Ваша душа буде висіти по смерти. А коли Ви так журитесь моральностею, то Ви повинні знати, звідки вербують ся неморальні люди. Ви повинні знати, що коли ми вербуємо собі членів з української молодіжи, то не ми їх попсували, але їх попсував порядок капіталістичний. Що ми до сего часу не встигли зробити дійсно моральними, се є нічого дивного, бо наші бажаня ще не здійснені. Але Ви, що ще до сего часу не зробили порядку з одним Давидом за більше як дві тисячі літ!

От ми би Вас просили, щоб Ви покинули місію межи робітничою клясою, а перенесли еї межи таких, як Рокефелер і других йому подібних: взагалі проповідуйте се клясі пануючі, а за нас робітників меньше журіть ся. Они (робітники) з'орґанізувавшись і без Вас знайдуть дорогу до соціялістичного ладу.

В кінці скажу що про мораль рішає кожда одиниця сама про себе і найліпше було-б, колиб Ви проповідники не судили других, бо самі будуте потім суджені.

А. Дмитришин.

Голоси в справі „Сьвідомої Сили."

До Екз. Ком. У. С. Д. П. прислали свою заяву в справі виданя нової часописі „Сьвідома Сила" слідуючі відділи:

Long-Lake mine, Ont.

Коли до наших рук в Long-Lake дістав ся лист, що був поміщений в осьмім числі „Р. Н." від товаришів торонського відділу У.С.Д.П., то ми яко члени кобальтського відділу, по довших дибатах над тим листом, постановили дати свій осуд в в справі часописі „Сьвідома Сила", о котрої істноване і о партійне признане старають ся деякі з торонських товаришів.

Справді річ видає ся дуже гарна і корисно було би для самого зросту соціялістичної ідеї, коли би було більше соціялістичних часописий, котріб ширили соціялізм. Однак мусимо вперед застановити ся над тим, чи під такий тяжкий час можливо буде приєднати стілько передплатників, щоби мож удержати часопись при реґулярнім її істнованю.

Ми є тої думки, щоб перше зсунути того пузатого буржуя, котрий надувшись сидить і давить „Роб. Нар." і постарались, щоб наш орґан виходив нераз на тиждень, а бодай три рази і то в більшім форматі.

Тоді доперва можна подумати над чимсь більшим. Тому ми радим торонським товаришам троха зачекати з видаванем нової часописі, а фонди, які є призначені для неї, віддати на партійний орґан, бо й так сим часом ми не бачим, щоби торонські товариші спричинили ся бодай маленькою лептою до сплаченя довгу „Робоч. Нар."

Дальше коли видавці „Сьвідомої Сили" є вже по 8-9 літ у С. Д. П., то нехай вперед з'орґанізують тих 7 тисяч Українців, які жиють в Торонті, щоби було кому принумеровувати соціялістичну пресу.

Потім торонські товариші повині були дати свою думку під розвагу партії скорше, а не тоді, коли вже постановили видавати часопись непремінно на початку, або в половині марта.

Вкінці ми цікаві знати, як поступлять торонські товариші в такім разі, коли партія не признасть часопись партійною, бо вони виразно зазначують, що признають партійну солідарність та карність, що їм неможливо видавати иньшу часопись, лише партійну, котра має бути редаґована після марксівської соціольоґії.

А впрочім поживем.. побачимо....

З соціялістичним привітом

Товариші з Long-Lake.

Belvue, Alta.

Дня 28. лют. с. р. всі члени нашого відділу зійшли ся на мітінґ і по прочитаню листа від тов. Стефанїцкого, котрий надрукований був в „Роб. Нар.", предсідатель дав під розвагу членам думку, яка зродилась в декотрих товаришів з Торонто, про видаване нової соціялістичної часописі.

По довшій дискусії всі члени нашого відділу одноголосно запротестували проти такої підлої роботи, яку мають на думці робити тов. Стефанїцкий і другі йому

ЧИТАЙТЕ ОТСІ КНИЖКИ.

Календар „Новий Сьвіт" на рік 1915 ціна	20ц.
I. Червоний Кобзар	10
Конець сьвіта	10
Наш Прометей	10
II. Червоний Кобзар	10
Американський Робітник	10
Чого хочуть соціял-демократи?	10
Переписні листки „Новий Сьвіт"	3

Гроші і письма шліть на адресу:

„NOWYJ SWIT"

BOX 1051 MONTREAL, QUE.

для відпродуючих значний опуст.

ARCHIVES OF ONTARIO
TORONTO